תשבץ השלם הזה 1929

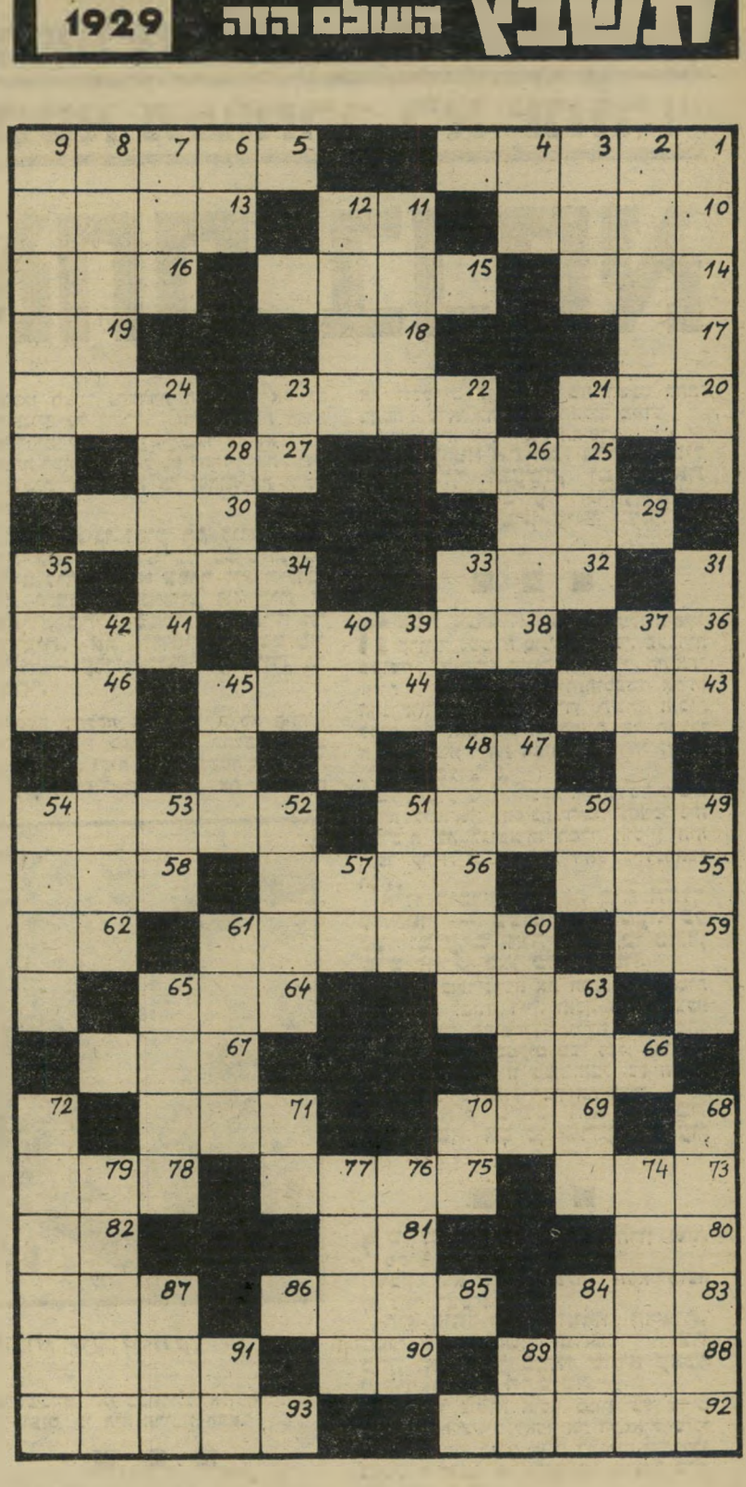

מאוזן:

1) כינויו של קיסר יפן. 5) ישוב בהרי הגלבוע. 10) שנף. 11) כלל אוניותיה של מדינה. 13) עוף מדבר. 14) מין מאכל דגים. 15) חבל־ארץ במצריים הקדומה. 16) גידול קרני על ראש בעל־חיים. 17) מתווי־הנגינה. 18) אמצעו של נשים הרות. 19) קריאת התפעלות. 20) שדה בור. 22) קיבוץ בעמק. 24) גועם, עדינות. 25) מן השבטים. 27) ארץ כוש. 29) חתיכה מו־קשה מים אדיר. 60) צומת־דרכים ב־קירבת נתניה. 62) בלבד. 63) צרור, חבי־לה. 64) מכיל בכל קיבולו. 66) כינויו של אלוף (מיל.) מאיר זורע. 67) נחש חונק. 69) בהרת־קיץ. 71) בהמת־משא. 73) תפס מושב. 75) לא איכפת לו מכלום. 78) שבר־עה חמורה. 80) זועף. 81) הווה. 82) קרי־את־כאב. 83) שם כללי לבהמות־בית גסות. 85) מכירה וקנייה לא־במזומן. 87) ציפור־שיר. 88) בירוך עד ללא ספק. 90) נהי, מיספד. 91) מלך תיאטרלי. 92) עיר בגליל המערבי. 93) סופר ישראלי (ש"מ).

מאונך:

1) יצירה של סמטאנה. 2) שנת־החיים הראשונה. 3) נשיקה, באנגלית. 4) אביזן. 6) סיומת לרבות. 7) ריר. 8) ישמיד עד כלה. 9) רכבה־נולדת. 11) אמן־תכשיטים. 12) ישו הנוצרי. 21) הנה. 22) כינוי לאלו־הות. 23) אפס כוחו. 24) שליבו מלא אה־בה. 26) זעוד פעם. 28) גמל צעיר. 31) ריבית שחורה. 33) בוסתן. 34) תענית. 35) אביו של 28 מאונך. 37) שבטים ב־מידבר. 39) יהלום. 40) הנח! חדל! 42) השטן. 45) יריעות מישמש מיובש. 47) גוף. 48) תניך. 49) שווי. 50) כוהן צדק. 51) עץ־פרי נשיר ממישפחת התותיים. 52) רוח חמסינית. 53) הקלף הגבוה ביו־תר. 54) בירת מרוקו. 57) כלי־קיבול ל־מיצרכים. 60) כינוי רעייתו של אנא־האן. 61) שולחן קטן בעל שלוש רגליים. 63) מכונה בטעות שפן. 65) נקבת החמור. 68) בירת פורטוגל. 70) סחוב! 71) מאר־בעה יסודות העולם. 72) ח"כ צעיר (ש"מ). 74) רוח קדים. 76) ראש פקולטה. 77) אבן יקרה. 79) בעל־חיים דוקרני. 84) מכ"ם. 87) לא רע. 89) יבשה מוקפת ים. 91) מילת ברירה.

במדינה

עיתונות

לקפריסין באופניים

צלם־עיתונות שנשלח על־ידי הסוכנות שלו לקפריסין — יגיע לשם בכך רכב אפשרי

מרק ריבו, הצלם של סוכנות־הצילום הֿ אמריקאית מאגנום, שכב ותשתוק לו ללא דאגות. לידו שכבו על החוף גם אישתו וילדיו.

הוא נפש באחד מאיי יוון כאשר הגיעה אליו הוראה טלפונית מניו־יורק: „צא מייד לקפריסין!" קל לומר „צא מייד," אך איך

צילם מרק ריבו
ההצגה חייבת להימשך

עושים זאת? מרק ריבו החל חוקר סביב מי יוכל להסיע אותו מהאי אל יעדו הח־דש. התשובות לא היו מעודדות „יש מילחמה באיזור, וזה מסוכן."

באופניים וכסירת־דייגים. מרק תפס זוג אופניים שגילה, והחל נוסע לעבר הים. בהגיעו אל החוף, נטש את האופניים וניגש אל הדייגים שחזרו באותו בוקר מ־הים. הוא שכר מהם סירת־דייג, שהביאה אותו אל חופי יוון עצמה.

הרכב הבא שבו השתמש צלם־העיתונות האמריקאי, היה מונית, שהסיעה אותו אל נמל־התעופה של אתונה. רק אז הצליח לעלות על רכב מהיר יותר שהביא אותו בטיסה לישראל.

מרק ריבו הגיע לתל־אביב בצהרי יום השישי האחרון, כשיעדו עדיין רחוק ממנו, מעבר לאופק.

בכך דרך אפשרת. כעת הוא יושב בתל־אביב, וממתין להזדמנות להגיע ל־קפריסין בעזרת מטוס צ'ארטר מיוחד, בו ישוטו כתבי־חוץ. בינתיים הוא מנסה לב־רר אצל עמיתיו הישראליים בדבר אמצעים להגיע לשם בכוחות־עצמו, אך ללא הצל־חה מרובה.

אולם, גם מטוסי הצ'ארטר נוחתים ב־שדה־התעופה של הצבא הבריטי בקפריסין, ולא בנמל־התעופה של ניקוסיה. נראה שאז לא תיוותר למרק ברירה, והוא ייאלץ לחזור לכלי־הרכב המקורי שלו, האופניים, כדי שיוכל להתקרב למקומות המסוכנים בהם מתנהלים הקרבות.

כי בתיאטרון ובעיתונאות, ההצגה חיי־בת להימשך.

המלכה

אליזבט, מלכת בלגיה, מגיעה באחד באפריל 1959 לישראל, כדי לכבד בנוכחותה את חנוכת המוזיאון לאמנות שהוקם בנתניה, על שם רוני והלנה גולדמינץ. המוזיאון הוקם על גבעה חולית נידחת, במרחק של שיבעה קילומטר ממרכז העיר. אז לא הבי־נו מדוע הועיד עובד בן־עמי למוזיאון דווקא מקום זה. עתה מסתבר כי כתוצאה מהקמת המוזיאון במקום הנידח, עלה ערך הקרקעות שהיו לעובד בן־עמי באיזור.

מ דינת־ישראל היא, כידוע, מדינת־חוק.

במדינת־חוק מקפידים מאוד לשמור על החוק.

ואחד החוקים עליהם מקפידים לשמור יותר מכל חוק אחר במדינת־ישראל, הוא החוק הקובע כי תיקי מס־ההכנסה של נישומים פרטיים הם חסויים וסודיים. הכ־נסתו המוצהרת של נישום בישראל, והמס שהוא משלם על הכנסותיו הם, על־פי החוק, עניין שבינו לבין פקיד־השומה שלו בילבד.

רק לפני שבועיים המחיש שר־האוצר, יהושע רבינוביץ', עד כמה מקפידים ב־מדינת־ישראל לשמור על חוק זה. בתשו־בה לשאילתה של אחד מחברי־הכנסת, בד־בר ההטבות שנתן הבנק לפיתוח־התעשייה למי שהוא כיום נגיד בנק־ישראל, משה זנבר, ובדבר מס־ההכנסה ששולם על הט־בות אלה, השיב שר־האוצר תשובה לא־קונית. תיקי מס־ההכנסה הם חסויים, אמר, ולא ניתן לגלות פרטים עליהם בפומבי.

לכאורה נועד החוק להגן על האזרח. אולם למעשה, מאפשר חוק זה למס־ההכ־נסה להגן על עצמו.

האופוזיציה

מילאה פיה מים

ל פני חודש ימים חשף העולם הזה את שערוריית מס־ההכנסה של ה־מיליונר עובד בן־עמי, ראש־עיריית נת־ניה לשעבר, ואחד האנשים העשירים ב־יותר בישראל (העולם הזה 1924). כתוצאה מדיון מישפטי, שהתגלגל בערכאות השו־נות של בתי־המישפט בישראל, ניתן היה להעיף מבט בתיק מס־ההכנסה החסוי של האיש. אולם גם הצצה חלקית זו, די היה בה כדי להדהים.

הסתבר כי בשנת 1966 הגישו שיל־טונות מס־ההכנסה שומות־מס לעובד בן־עמי, על הכנסות שהיו לו ולחברות ב־בעלותו, בשנות המס 1955, 1958, 1961 ו־1963. המיליונר הנתנייתי עירער על שומות־המס של שילטונות מס־ההכ־נסה, ואז, באורח פלא, הגיעה עימו נצי־בות מס־ההכנסה להסדר תשלומים נדיר ביותר.

אוצר המדינה התפשר עם בן־עמי על תשלום מיסים בסכום של 351,500 ל"י עבור שנות המס האמורות, אישר לו ל־שלם סכום זה בתשלומים־לשיעורין במשך שש שנים, ללא ריבית. פריבילגיה זו, שאינה ניתנת לאזרח רגיל, פירושה ה־מעשי הוא הענקת מתנת־חינם לאיל־ההון וסותר־הקרקעות העשיר, על חשבון משלם־המיסים הקטן.

הכתבה לא עוררה כל הדים. כי, כאמור, מדינת־ישראל היא מדינת־חוק, ואם נציגי החוק נוהגים כך בעובד בן־עמי, מה לו לאזרח הקטן שילין? בכל מדינה מתו־קנת היו נציגי האופוזיציה עטים על גי־לויים מעין זה כמוצאי שלל רב, כדי לגנח